

Meer dan 75% van de kiezers trokken naar de stembus bij de verkiezingen in Palestina, gehouden onder zionistische bezetting. De Palestijnen gaven een les in democratie in een regio waar die sterk met de voeten getreden wordt.

Het Palestijnse volk heeft gestemd voor het verzet, tegen de bezetting, tegen de kolonisatie, maar ook tegen de leiding van de Palestijnse Autoriteit die onderhandelingen voert om haar eigen privileges te behouden zonder zich te bezorgen om het welzijn van het volk. Haar politie klopte bijvoorbeeld in Gaza een betoging van werklozen hardhandig uiteen. De integratie van Marwan Barghouti op de lijst van Fatah kwam te laat om de oude garde te verjagen.

Het zijn dezelfde mensen die Abbas verkozen bij de presidentsverkiezingen één jaar geleden en die nu in grote getale voor Hamas stemden bij de parlementsverkiezingen. Hiermee drukken de Palestijnen niet noodzakelijk hun steun uit aan de ideologie van Hamas, maar eerder hun wantrouwen tegenover een onbestaand vredesproces. Sharon zei altijd dat Yasser Arafat een obstakel vormde voor de vrede, maar hij heeft zijn nieuwe gesprekspartner Abbas niets aangeboden. Hij heeft er alles aan gedaan om de Palestijnse Autoriteit te vernietigen, wat ook bijgedragen heeft tot de versterking van Hamas. De eenzijdige terugtrekking uit Gaza ging gepaard met een versnelling van de kolonisatie en de bouw van de apartheidsmuur, het behoud van de checkpoints die het dagelijks leven van de Palestijnen onmogelijk maken, de verhoging van het aantal Palestijnse gevangenen en het verder afdrijven van het perspectief van terugkeer van de vluchtelingen.

Het is schandalig dat de leiding van de Verenigde Staten, de Europese Unie en België voorwaarden wil stellen aan de hulp voor de Palestijnen. Er moeten voorwaarden gesteld worden aan de steun voor de (zionistische) bezetter, niet aan degenen die bezet worden. We roepen op de hulp aan de Palestijnen sterk op te drijven en Israël te sanctioneren.

De vloedgolf ten voordele van Hamas verdient een verklaring. De verkiezingsdoorbraak van Hamas was al langer aangekondigd. Het is de grootte van de overwinning die verwondering opwekt, en in de eerste plaats bij Hamas zelf. Het programma van deze organisatie is op economisch vlak rechts, voor het liberalisme en op sociaal vlak zeer conservatief. Maar in tegenstelling tot het racistisch beeld dat de media ophangen van Hamas, is Hamas geen irrationele fanatieke partij. De stem voor Hamas is te verklaren door haar deelname aan het verzet tegen de bezetting, haar netwerk van sociale hulp en de ontegensprekelijke inzet van haar militanten. Het is goed mogelijk dat Hamas het voorbeeld van de Libanese Hezbollah zal volgen, dus de deelname aan een regering van nationale eenheid.

De score die de links revolutionaire PFLP heeft behaald is zeer eervol: meer dan 5% en 3 zetels. Andere lijsten (Mustapha Barghouti en Hannah Ashrawi), die zich tegen de gewapende Intifada uitspraken, leden een voor hen pijnlijke nederlaag.

Een nieuwe fase begint voor de Palestijnen. De herschikking van het politieke landschap biedt hoop voor een meer efficiënte strategie tegen de bezetting. De Palestijnse autoriteit is een product van de Oslo-akkoorden, akkoorden die op sterven na dood zijn. Deze poort is praktisch gesloten. De strijd voor twee staten ook. Een andere poort heropent zich: de strijd voor één staat, een democratische lekenstaat, al dan niet binationaal. De huidige verkiezingsuitslag kan leiden tot een eengemaakt Palestijns verzet met een regering van nationale eenheid die ieders eigenheid respecteert.

En wij? Wij zetten onze solidariteit met het Palestijnse volk verder.